โรคติดเชื้อราฉวยโอกาสที่สำคัญในร่างกายมนุษย์ อาทิ เพนนิซิโลสิส คริปโตคอคโคสิส ฮิสโตพลาสโมสิส แอสเปอจิโลสิส แคนคิเคียสิส และโรคติคเชื้อเคอร์มาโตไฟท์ที่มีอาการรุนแรง สามารถพบได้บ่อยในช่องปากของผู้ป่วยเอคส์ การใช้สมุนไพรเพื่อบำบัดอาการจึงเป็นอีกทางเลือก หนึ่งที่กำลังได้รับความสนใจเพื่อใช้ทั้งภายนอก ในระบบ และภายในช่องปาก การศึกษาครั้งนี้ได้ ทำการคัดกรองประสิทธิภาพทางชีวภาพได้แก่ ฤทธิ์ต้านเชื้อรา ต้านการเกิดออกซิเคชั่น และต้าน เซลล์มะเร็งของสารสกัดน้ำมันอะโรมาติกที่สกัดได้จากสมุนไพรไทย 18 ชนิด ได้แก่ กะเพรา โหระพา ขมิ้น ข่า พลู ตะไคร้ ตะไคร้หอม ไพล หญ้าแฝกหอม ลาเวนเคอร์ พริกไทย แมงลัก แมงลักคา มะแขว่น ขิง กานพลู มะกรูค ข่าเล็ก เพื่อทคสอบฤทธิ์ต้านเชื้อราในช่องปาก 5 ชนิค ได้ แก่ เพนิซิเลียม มาร์เนฟีไอ คริปโตคอคคัส นีโอฟอร์แมน แอสเปอร์จิลลัส ฟมิกาตัส แคนคิคา อัลบิแคนส์ และไทรโคสปอรอน รูบรุม ด้วยวิธีอะการ์ดิฟฟิวชั่น และบรอท ไคลูชั่นโดยใช้น้ำมันที่ สกัดได้จากต้นที่ทรี และสารไคเมธิลซัลฟอกไซด์เป็นตัวควบคุมผลบวก และลบตามลำดับ ผลการ ศึกษาพบว่าสารสกัคน้ำมันอะโรมาติกจากตะไคร้ และแมงลักมีฤทธิ์ต้านเชื้อราทคสอบได้ดีที่สุดใน ระคับเป็นที่น่าพอใจ น่าที่จะนำไปพัฒนาเป็นเภสัชภัณฑ์ด้านเชื้อราภายในช่องปากของผู้ป่วยเอคส์ ซึ่งมีโอกาสพบเชื้อได้บ่อยครั้งต่อไปในอนาคตได้ การศึกษาที่สองคือการทดสอบฤทธิ์ต้านการเกิด ออกซิเคชั่นของน้ำมันคังกล่าวค้วยวิธี คี พี พี เอช โดยใช้วิตามินซี เป็นตัวควบคุมผลบวก ผลการ วิจัยพบว่าสารสกัดตะใคร้ และแมงลักมีฤทธิ์ไม่มากนัก และไม่แตกต่างไปจากสารสกัดของ สมุนไพรอื่นจึงสรุปได้ว่าสารทั้ง 2 ไม่น่าจะมีบทบาทในการต้านการเกิดออกซิเดชั่นนัก ส่วนฤทธิ์ ยับยั้งเซลล์มะเร็งทคสอบพบว่าเซลล์พี 388 และฮีลา มีความไวมากที่สุดต่อสารสกัดน้ำมันตะไคร้ ขณะที่เซลล์เค บี และเอ็ม ซี เอฟ 7 มีความไวมากที่สุดต่อสารสกัดน้ำมันแมงลัก และเซลล์ เอช ที่ 29 มีความไวมากที่สุดต่อสารสกัดน้ำมันแฝกหอม นอกจากนี้เมื่อนำความเข้มข้นที่น้อยที่สุดที่มีฤทธิ์ ยับยั้งเซลล์มะเร็งทคสอบไปพิสูจน์ความเป็นพิษต่อเซลล์เคราติโนไซท์ และไฟโบรบลาสต์ของ เหงือกในหลอดทดลอง พบว่ามีความเป็นพิษเพียงเล็กน้อยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นการวิจัย ครั้งนี้จึงเป็นผลงานที่สามารถนำข้อมูลคังกล่าวไปศึกษาและพัฒนาเป็นเภสัชภัณฑ์สมุนไพรเพื่อใช้ ในช่องปากต่อไปได้

TE 149656

The fungal opportunistic infections, include penicillosis, cryptococcosis, histoplasmosis, aspergillosis, candidiasis and severe dermatophytic infected diseases, are the predominantly oral infection which has been recognized in the treatment for AIDS-patients. Herbal therapy is one of the well-known and popular therapeutic way for their topical or systemic as well as oral infections. The present study was to screen the antifungal activities of 18 aromatic oils extracted from Thai medicinal plants, namely, Ocimum sanctum, Ocimum basilicum, Curcuma longa, Alpinia officinarum, Piper betel, Cymbopogon citratus, Cymbopogon nardus, Zingiber montanum, Vetiveria zizanioides, Lavandula angustifola, Piper nigrum, Ocimum americanum, Hyptis suaveolens, Fanthoxylum budrunga, Zingiber officinalis, Eugenia caryophyllen, Alpinia nigra and Citrus hystrix. Five fungal species, Penicillium marneffei, Cryptococcus neoformans, Aspergillus fumigatus, Candida albicans and Trichosporon rubrum were tested as the major oral pathogens. The agar-diffusion and broth dilution methods were performed for determinating the activities by using tea tree oil (from Melaleuca teretifolia) and dimethylsulfoxide as the positive and negative controls, respectively. The results demonstrated the most potent activities of C. citratus and O. americanum oils after tested against the above pathogens. These finding suggest that two potent essential oils might be further developed to the antifungal products for inhibiting these oral lesions of the suffered AIDS-patients. The antioxidation activity of these oils were performed by using DPPH assay. The results showed two selected oils exhibited the activities in the low level and there is not a significant difference among 18 oils. This could be concluded that C. citratus and O. americanum oils have not to play a role as the antioxidants. But these oils are the potent anticancer cell lines agents, the results revealed that P388 and HeLa were most sensitive to C. citratus oil. KB and MCF-7 were most sensitive to O. americanum oil and HT-29 was most sensitive to Vetiveria zizanioides. Oil, respectively. Furthermore, their minimal inhibitory concentrations were not significantly toxic to the cultured keratinocyte and gingival fibroblast in vitro. Collectively, these findings provide basic data for the future study regarding the development of drug formulations from Thai medicinal plants to use in the oral cavity.